

ти. Сичките тѣх ще видишъ съ много дрѣги,
и молитвата ми нека бѣде съ тебе.

ІЕРУСАЛИМЛЯНИТЕ ДАРЯВАТЪ АЛЕКСАНДРА.

Пророкъ Іеремій рекъ на-Александра: Земѣ
и отъ насъ нѣщо, и не ны оставай кахърны.
Александръ отвѣщашъ: каквото повелишъ ще
направимъ. Тогова Пророко повелишъ и мѣдали
нѣколко каменѣ, на които было написано име-
то на-Бога Сааода. Тѣхъ държалъ Исусъ
Нави на шлемътъ си (каканътъ) когато оти-
валъ на бой. Дали мѣ и сабата на Голаода Ел-
линскій, и шапката на-мѣжественный Сампсона,
която была украсена съ змѣйски нугъти. копѣе
на което острилото было отъ діаманта, и вржъ-
ната дрѣха на-царя Саула, която неможа да
премине желѣзо. Занесли мѣ и Еврейте дары,
хѣладо конѣ отъ оворжътъ, и хѣладо камѣлы,
отъ най хубавите. Преславили го сичките, и
мѣ се поклонили като достейнъ царь. Най послѣ
благословилъ го Пророкъ Іеремій, и го оставилъ
да си отиде.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА НА ЕГИПЕТЪ И СЕ РАЗБОЛЯВА.

Отъ тамо станалъ Александръ, и отишалъ на
Египетъ: А Египтяните като го видѣли, из-
лѣзли да го вѣдѣтъ, но не смѣли, и върнали се
надири. Александръ забиколилъ крѣпостъта, и
билъ силно снѣй день, но неможилъ да а с-
бладае. Тамо близъ имало едно блато (гѣлазъ)
много студено. Александръ отъ горѣщината
солнечна отишалъ да се укъни тамо: и като се